

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/8/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012207658
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012207658.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 26, IČO: 313 03 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra životného prostredia SR Číslo: 6801/2012-1.10 (56/2012-rozkl.) zo dňa 21. augusta 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 1666/2012-72 zo dňa 5. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 1666/2012-72 zo dňa 5. decembra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozhodnutím ministra životného prostredia SR Číslo: 6801/2012-1.10 (56/2012-rozkl.) zo dňa 21.08.2012 bolo na základe rozkladu žalobcu zastavené konanie podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOPK“), pretože odpadol dôvod na konanie.

Krajský súd v Bratislave na základe žaloby Lesoochranárskeho zoskupenia VLK preskúmal správne konanie a napadnuté rozhodnutie a potvrdil žalobou napadnuté rozhodnutie ministra životného prostredia SR Číslo: 6801/2012-1.10 (56/2012-rozkl.) zo dňa 21.08.2012 a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Rozsudok odôvodnil krajský súd tým, že zákonným predpokladom podania správnej žaloby v správnom súdnictve je, aby žalobca preukázal, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím, ktoré je nezákonné (viď R 62/1998). Správny súd musí skúmať preukázanie ukrátenia práv žalobcu nezákonným rozhodnutím ex offo. V tomto konkrétnom prípade žalobca nebol žiadateľom o udelenie výnimky k odstrelu medveďa hnedého. Je nesporné, že výnimka k odstrelu bola povolená žiadateľovi len na dobu určitú, t.j. do 15.12.2010. Nie je preto zrejmé, aká ujma na právach vznikla žalobcovi tým, že žalovaný zastavil rozkladové konanie z dôvodu uplynutia doby, na ktorú bola táto výnimka k odstrelu udelená.

Krajský súd má za to, že žalobca nepreukázal ukrátenie na svojich právach, ktoré mu vzniklo rozhodnutím o zastavení rozkladového konania.

Ďalej v odôvodnení krajský súd uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom žalobcu o tom, že došlo k procesnému pochybeniu, keď žalovaný zastavil len rozkladové konanie, pričom mal zastaviť konanie celé. Výsledok vo veci v tejto súvislosti poukazuje na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 103/2011, citujem „formálne zopakovanie administratívneho konania nepredstavuje pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech.“

Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom uviedol, že prvostupňový súd totiž svojím rozhodnutím odobril taký postup žalovaného, ktorý neprerokoval zákonom predpísaným postupom rozklad žalobcu proti rozhodnutiu MŽP SR, ktorým tento orgán povolil žiadateľovi výnimku na usmrtenie medveďa hnedého.

V konaní bolo nepochybné, že žalobca bol účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote po doručení rozhodnutia o povolení výnimky podal proti nemu riadny opravný prostriedok. Predmetom rozkladu žalobcu nebol čas, na ktorý prvostupňový správny orgán rozhodnutie o povolení výnimky vydal, ale argumenty žalobcu o tom, že na udelenie takejto výnimky neboli splnené zákonné dôvody. Jediným zákonom zodpovedajúcim postupom by v takomto prípade bolo rozhodnutie o rozklade žalobcu a v prípade, že by mu žalovaný vyhovel a za predpokladu, že by ho zrušil a žiadateľ by netrval na udelení výnimky, zastavenie konania. Je však nepochybné, že žalovaný sa chcel vyhnúť situácii, v ktorej by bolo potrebné zistiť alebo konštatovať, či žiadateľ na základe neprávoplatného rozhodnutia usmrtil chráneného živočícha. V predmetnej veci tak nastala situácia, keď prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktoré sa však právoplatným nestalo v dôsledku podania rozkladu zo strany žalobcu. O rozklade však doposiaľ rozhodnuté nebolo. Z ustanovenia § 52 ods. 1 Správneho poriadku vyplýva, že rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať je právoplatné.

V súvislosti s argumentáciou žalovaného, ktorý si osvojil aj súd prvého stupňa je potrebné upozorniť aj na to, že prijatie záveru o tom, že domáhať sa prieskumu, či už riadnymi opravnými prostriedkami alebo v správnom konaní možno len do doby, ak rozhodnutie príslušného orgánu predbehne i dobu, na ktorú bola určitá činnosť povolená, prakticky vylúči zo súdneho prieskumu všetky rozhodnutia o udelení výnimiek na usmrtenia chránených živočíchov, ktoré sú obmedzené na niekoľko mesiacov.

Žalobca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že zruší napadnuté rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. z dôvodov v ňom uvedených. Uviedol, že pokiaľ by aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel odvolaniu žalobcu a zrušil by v danej veci napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, žalovaný nebude môcť zvoliť v novom konaní iný postup ako ten, že zastaví konanie podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zákona o ochrane prírody.

Vzhľadom na to, že vrátením veci žalovanému by sa dosiahlo iba opakovanie správneho konania bez možnosti dosiahnuť vo veci odlišný výsledok (čo si žalobca musí v tomto štádiu konania uvedomovať), žalovaný zastáva názor, že odvolanie podané žalobcom je neopodstatnené a motivované iba snahou o získanie trov konania na úkor žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 05.12.2013. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne

vyhlásený 30.04.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zastavené konanie o rozklade, ktorý podal žalobca proti rozhodnutiu Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru ochrany prírody Číslo: 4242/2010-2.1 zo dňa 21.06.2010, ktorým sa povolila výnimka na usmrtenie medveďa hnedého podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c/ ZOPK zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ ZOPK v poľovnom revíri Baba. Minister rozhodnutie o zastavení konania o rozklade odôvodnil tým, že lehota na usmrtenie jedného medveďa hnedého uplynula a teda odpadol dôvod na ďalšie konanie. Odvolací súd sa zaoberal predovšetkým tvrdením súdu prvého stupňa o aktívnej legitímácii žalobcu na podanie žaloby podľa § 147 ods. 1 O.s.p. proti rozhodnutiu o zastavení konania žalovaným.

Žalobca sa v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom i pred žalovaným domáhal neudelenia výnimky na usmrtenie chráneného živočicha - medveďa hnedého. Jeho záujem teda smeroval k ochrane tohto živočicha.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného i keď z dôvodu zastavenia konania pre odpadnutie dôvodu na konanie a pre uplynutie doby, na ktorý bola výnimka na usmrtenie medveďa hnedého povolená, fakticky vyhovel požiadavke a cieľom žalobcu pri ochrane tohto chráneného živočicha, pretože zastavením konania znemožnilo jeho pokračovanie a v konečnom dôsledku i prípadné právoplatné udelenie výnimky. (Obava žalobcu, že bolo realizované neprávoplatné rozhodnutie o povolení výnimky nie je ničím podložená, toľž preukázaná a vychádzajúc z prezumpcie zákonnosti a správnosti postupu každého subjektu do vydania právoplatného rozhodnutia o opaku, nemožno tvrdiť, že je reálna).

Odvolací súd z týchto dôvodov v zhode s názorom vysloveným krajským súdom nepovažuje žalobcu v konaní o žalobe na preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného za aktívne legitimovaného.

Rovnako sa stotožnil s tvrdením, že vyhovením žalobe len z formálnych dôvodov zastavenia celého konania a nielen konania o rozklade by nedošlo k zmene práv a povinností ani na strane žalobcu ani na strane žalovaného a preto nemá opodstatnenie zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného i keď je formálne, nie však vecne a obsahovo, chybné.

Žalobcove domáhanie sa zastavenia konania právne perfektným spôsobom nemá zásadný význam z hľadiska ochrany práv a záujmov, ktoré ochraňuje.

Z týchto dôvodov považuje i odvolací súd rozhodnutie žalovaného o zastavení konania o rozklade za zákonné.

Nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania, najmä nie vtedy, ak sa mu inak vyhovie vo veci samej, nie je potrebné duplicitne reparovať čiastkové pochybenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov stotožniac sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.